

lika") brali udział w kongresie działacze akcji wydawniczej Biblii i rozmaitych grup kształcenia biblijnego. Jest to objaw symptomatyczny i bardzo pocieszający: egzegeza nie jest skazana na żywot muzealno-akademicki, ale staje się żywą sztuką (ars interpretandi), której ludzie potrzebują i której uprawianie ma sens w dzisiejszym świecie.

Wreszcie trzeba zwrócić uwagę i na to, że był to kongres ekumeniczny. W każdym razie w centrum egzegezy anglikańskiej, jakim jest obok Cambridge bez wątpienia Oksford, katolicy nie tylko nie muszą się wstydić swojej egzegezy, lecz mają dużo do powiedzenia i można się wiele od nich nauczyć. A istotne jest to, że mimo pewnych różnic wysiłki wszystkich chrześcijan zespalają się po to, ażeby zgłębić sens słowa Boga. Dlatego dzisiaj nikt nie pyta się, kto to mówi, lecz jak i po co to mówi. Anglikański arcybiskup Canterbury F. D. Coggan w swoim krótkim inauguracyjnym przemówieniu powiedział, że tematem naczelnym kongresu była chrystologia. To jest znak naszych czasów, któremu nie jeden poświęcony będzie jeszcze kongres: *On jest przed wszystkim i wszystko ma w Nim istnienie* (Kol 1,17).

Kraków

Ks. JERZY CHMIEL

Ks. J. Kopiec

KS. ANTONI KUBIK (1926—1978)

Młoda diecezja opolska, usamodzielniona w 1945 r., a ustanowiona pełnoprawną diecezją w 1972 r., z trudem formowała swoje teologiczne środowisko naukowe. Dotyczyło to w pierwszej mierze ustanowienia własnego Seminarium Duchownego oraz kompletowania grona wykładowców. Otwarte w 1949 r. Seminarium wspierane było wykładami najpierw spoza Opolszczyzny, do czasu wykształcenia własnego zespołu. Dla wykładów z zakresu Pisma św. pomocą służył od początku ks. doc. Józef Jelito z diecezji katowickiej, znawca filologii biblijnej i czasów Starego Testamentu, oraz ks. dr Jan Drozd salwatorianin, zajmujący się Nowym Testamentem. Pierwszym wychowankiem nowego Seminarium specjalizującym się dalej w naukach biblijnych był ks. A. Kubik.

Urodził się 9 VI 1926 r. w miejscowości Sucha koło Strzelec Opolskich. Po ukończeniu szkoły podstawowej, tułających losach wojennych, uzyskaniu świadectwa dojrzałości i podjęciu studiów medycznych, zdecydował się na odbycie studiów teologicznych w nowo otwartym Seminarium Duchownym w Opolu (1949—1954). Święcenia kapłańskie przyjął w katedrze opolskiej 20 VI 1954 r. z rąk ówczesnego ordynariusza częstochowskiego bpa Zdzisława Golińskiego. Po święceniach przez jeden rok pracował jako wikariusz w parafii Kietrz, a następnie skierowany został przez władze diecezjalne na odbycie studiów specjalistycznych z zakresu biblistyki w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Podjął tematykę ze Starego Testamentu pod kierunkiem ks. prof. Stanisława Łacha. W 1959 r. po ustąpieniu ks. Jelity z wykładów Starego Testamentu w opolskim Seminarium, został mianowany na to stanowisko decyzją biskupa Franciszka Jopa.

Obowiązek ten wypełniał z poświęceniem i oddaniem do momentu śmierci. Wykładał egzegezę Starego Testamentu, j. hebrajski, teologię biblijną, przez krótki czas po odejściu ks. Drozda nawet Nowy Testament. Nie zaniedbywał także dokształcania. W 1961 r. uzyskał doktorat w Lublinie, pisząc pod kierunkiem ks. S. Łacha pracę na temat tablicy narodów w Księdze Rodzaju rozdz. 10. W miarę możliwości pisał także artykuły ze swej dziedziny, utrzymywał kontakt z ośrodkami zagranicznymi, dzięki którym zgromadził okazałą bibliotekę z zakresu biblistyki światowej. Aktywnie brał udział w pracach Sekcji Bibliistów Polskich. Przez księży-wychowanków wspominany serdecznie i życzliwie dzięki żarliwemu wpa-
nianiu umiłowania Słowa Bożego zawartego w Piśmie świętym.

Obraz pracy naukowej i dydaktycznej w Seminarium musi być uzupełniony Jego rozlicznymi obowiązkami duszpasterskimi w diecezji opolskiej. W sierpniu 1958 r. bp F. Jop powierzył mu parafię św. Dominika w Nysie, niewielką ale odpowiedzialną, którą prowadził przy pomocy jednego wikarego aż do śmierci. Był wicedziekanem nyskim, promotorem sprawiedliwości w Sądzie Biskupim w Opolu, egzaminatorem prosynodalnym, wybrany także na członka Rady Kapłańskiej Diecezji Opolskiej, której inauguracyjnego posiedzenia 26 I 1978 już nie doczekał. Po ciężkiej chorobie zmarł 14 I 1978 r., pochowany został w rodzinnej miejscowości.

BIBLIOGRAFIA PRAC KS. DRA A. KUBIKA

- 1 *Terminologia soteriologiczna w Starym Testamencie (Jahwe-Zbawca)*, „Ruch Biblijny i Liturgiczny” 18 (1965) 321—328.
- 2 Rec.: J. Scherbert, *Die Propheten Israels bis 700 v. Chr.*, Köln 1965, „Roczniki Teologiczno-Kanoniczne” KUL 14 (1967) 1, 102—104.
- 3 *Teoria o rodzajach literackich. Jej dzieje i zwycięstwo w biblistyce katolickiej*, „Rocznik Teologiczny Śląska Opolskiego” I: 1968, 87—108.
- 4 *Prorocy „mniejsi” W: Wstęp do Starego Testamentu*, pod red. St. Łacha, Poznań—Warszawa 1973, 501—546.
- 5 *Mesjasz pokornym królem pokoju u Zach 9,9—10*, „Studia teologiczno-historyczne Śląska Opolskiego” III: 1973 (druk: 1974) 149—161.
- 6 *Egipt faraonów a exodus Jakobitów*, „Studia teologiczno-historyczne Śląska Opolskiego” IV: 1974 (druk: 1975) 29—40.
- 7 *Grzech pierworodny w prehistorii biblijnej i w innych księgach Pisma świętego*, „Studia historyczno-teologiczne Śląska Opolskiego” V: 1976, 71—80.